

Waściński, Jerzy

Za Twoje serce

Przegląd Pruszkowski nr 1, 86-87

1999

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

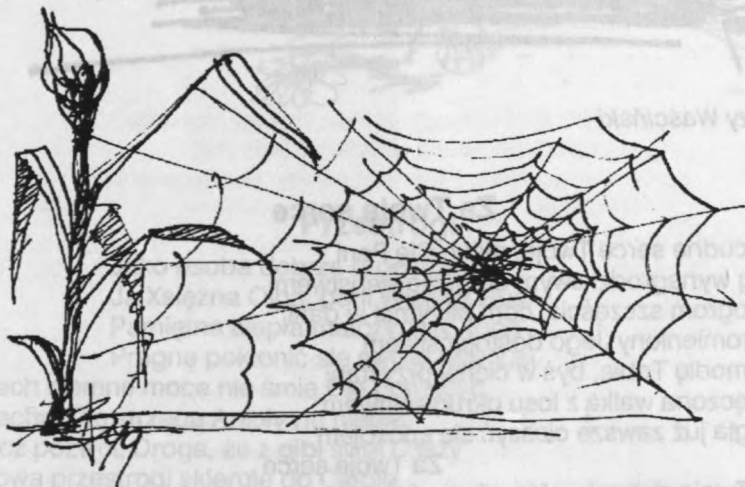
Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Romualda Bromke

Fragment

Ja mam duszę z mgieł utkaną,
Różnobarwną niby tęcza,
I w olśnieniu zasłuchaną
W pieśni, które w dali dźwięczą.

Ja mam duszę rozetkaną,
Drżącą niby nić pajęcza,
Bezlitośnie potarganą,
Przez tęsknicę, co zadreczę.

Agata Gawlak

Być kamieniem, być nikim ...

Nie poznawać siebie,
Być pustą bryłą lodu nie znającą swych możliwości
Nie pozwolić, by ludzie
wchodzili w nasze życie bez żadnych skrupułów.

Nie dać się namówić
Do beznadziejnych rozgrywek
Międzyludzkich
Nie dać się poznać
Być obcym każdemu,
by nie mógł nas zranić

Jerzy Waściński

Za Twoje serce

Za cudne serce Twoje, niech Cię Pani
Bóg wynagrodzi swym błogosławieństwem
Za ogrom szczęścia, com otrzymał w dani
Opromieniony Jego dostojnością
Wymodłę Tobie, byś w cichej przystani
Zmęczona walką z losu okrucieństwem
Mogła już zawsze cieszyć się spokojem
Za Twoje serce ...

Za Twoją dobroć pełną ofiarności,
Za to, żeś sercom niósła ukojenie ...
Na nic niepomna, silna w swej słabości,
Tam byłaś zawsze, gdzie było cierpienie
Za to niech zginą widma Twej przeszłości
Krzywdą niech będzie Ci tylko wspomnieniem
Niechaj Ci skronie blaskami ozłoci
Skarb Twej dobroci...